

Hordaland politidistrikt
Postboks 285 Sentrum
5804 Bergen

Oslo, 23. august 2010
Deres referanse: 9504714

Ansvarlig partner: John Christian Elden

KJETIL KARLSEN M.FL. ANMELDER TROMSØ FENGSEL M.FL. – KLAGE OVER HENLEGGELSE - BEGRUNNELSE

Jeg viser til Deres påtalevedtak av 7. juli d.å., notat av 6. juli d.å., klage herfra av 8. juli d.å. samt Deres dokumentekspedisjon av 27. juli d.å.

Sakens dokumenter er gjennomgått, og klagen i saken blir delvis å opprettholde. Liste over samtlige klagere følger som vedlegg.

Det vises innledningsvis til Rt 2004 s 1997 avsnitt 20

"Min konklusjon er etter dette at vedtaksorganet må kunne avgjøre en klage dersom det finner klagen begrunnet. Statsadvokaten begikk dermed ingen feil da han besluttet at strafforfølgingen av voldtekten skulle tas opp igjen..."

hvoretter De både har adgang til og plikt til å omgjøre Deres eget vedtak dersom De finner klagen begrunnet. Dette må gjelde desto mer som at ingen har vært siktet i saken.

De har delt inn påtalevedtaket i to hoveddeler. Den ene delen knytter seg til de generelle ansvarsforhold mellom kriminalomsorgen, politiet og helsetjenesten. Her har De lagt til grunn at dette ikke kan være politiets oppgave å avklare gjennom strafferettssystemet. Dette er jeg enig i, og denne del av saken blir ikke å forfølge videre i straffesaks form. En annen ting er at det synliggjør et stort samfunnsproblem med manglende ansvarliggjøring og legalitetskontroll av frihetsberøvelsers forholdsmessighet, jfr EMK Art 5 og 6. Spørsmålet må imidlertid forfølges utenfor straffesak.

Den andre delen er imidlertid det som konkret omhandler tidligere fengselsleder Liv-Rigmor Eidissens mulige forfalskning av et offentlig dokument med mulig formål å unndra seg ansvar for selvmordsforsøket. I relasjon til dette er det all grunn til å opprettholde klagen.

John Christian Elden (H)
Karen Forbrigg
Eric Lindset
Anders Brosveet (H)
Thomas Berge (MBA)
Thomas Randby (H)
Monica Thon Nygaard
Kristin Barth-Larsen
Bjørn Rudjord
Nadia Hall Østby-Deglum
Arild Holden
Astrid Aas-Hansen
Gunhild Bergan
Siv Høllgren
Solveig Kristine Høgtun
Christian Eckhoff
Henrik Bliksrud
Lars Christian Sunde
Håkon Juell Hassel
Irmela van der Bijl
Eldbjørg H. Martinsen

Sidsel Katrafen
Gøran Møller Christensen
Mette-Julie Sundby
Håkon Bodahl-Johansen

Kontorsjef Heidi Helvorsen
(Advokatassistent DNA)

(H) Møterett for Høyesterett
(MBA) Master of Business
Administration

Medlemmer av
Den norske Advokatforening

De viser til ressurs hensyn når De ikke har funnet å ville iverksette etterforskning, og særlig at det er behov for mange avhør for å avklare faktum og at det er dyrt å reise fra Bergen til Tromsø. Videre predikerer De at det trolig ikke vil kunne føres bevis for forsett i relasjon til dokumentfalsk etter at etterforskning eventuelt er gjennomført.

Etter min oppfatning er begrunnelsen her ikke holdbar.

Anmeldelsen gjelder et alvorlig forhold. Den er inngitt av 28 personer, de fleste med tilknytning til helsevesenet og/eller fengselshelsetjenesten i Norge, og vil for tilfelle anmeldelsen har dekning normalt medføre bruk av ubetinget fengsel og/eller stillingstap for offentlig tjenestemann. Saken har betydelig prinsipiell interesse, og er dermed også fulgt av Legeforeningen m.v. Når en offentlig tjenestemann søker å få ryggdekning for et tvilsomt vedtak både kompetansemessig og innholdsmessig ved å påberope faglig støtte før vedtaket ble truffet, er det av stor betydning å finne ut om hun faktisk hadde slik dekning eller om det er en bløff.

Vedtaket har i tillegg utløst en langvarig og belastende konflikt mellom Karlsen og hans arbeidsgiver Tromsø kommune. Karlsen har på forsvarlig vis har varslet om det antatt kritikkverdige forholdet slik han etter arbeidsmiljølovens § 2-4 har rett til å gjøre, og dette har etter de øvrige klageres oppfatning medført sanksjoner rettet mot Karlsen i strid med det vern mot gjengjeldelse ved varsling som gis i aml § 2-5. Arbeidsgivers reaksjon antas å være basert på den mistillit fengselsledelsen har uttrykt mot Karlsen som følge av at fengselsleder hevder at Karlsens varsling var urettmessig, og at hun gjennom det omdiskuterte dokumentet har innhentet faglig støtte for vedtaket Karlsen har reist spørsmål ved. Når det forholdet som er anmeldt også kan vise seg å ha dannet et falskt grunnlag for en alvorlig varslersak, som arbeidslivsmyndighetene anser det er viktig å prioritere, er det av avgjørende betydning for en eventuell oppfølging mot arbeidsgiver i første omgang å få klargjort omstendighetene rundt det mistenkte dokumentfalsket.

Forholdet er ikke undersøkt verken av helsetilsynet eller sivilombudsmannen. Helsetilsynet har vurdert at varslingen er rettmessig og i henhold til helsepersonellovens § 17, men at det ligger utenfor helsetilsynets mandat å vurderer embetsutøvelsen til ansatte i kriminalomsorgen. Kriminalomsorgen på sin side har anbefalt at mistenkt straffbare forhold meldes til politiet.

Når saken er endt i Bergen for å bli etterforsket der, er det som følge av at Riksadvokaten har funnet det lokale politidistrikt og statsadvokatembedet inhabile, og dermed overflyttet ansvaret for å etterforske saken til Hordaland politidistrikt med førstestatsadvokaten i Hordaland som påtaleansvarlig. Det er da ikke holdbart å argumentere med økonomiske konsekvenser av reiseavstanden som grunnlag for ikke å utføre den etterforskning man er oppnevnt for å fullføre. Dersom statsbudsjettet er problematisk i en slik situasjon, må det gjøres noe med det i form av overføring av midler fra de ulike distrikter, eller at De tar opp spørsmålet med

Riksadvokaten som har oppnevnt Dem. Det kan imidlertid ikke brukes som argument for rettsfornektelse i relasjon til anmelderne.

Det ytre bevisbilde for forfalskning synes relativt klart. Dokumentet taler for seg selv sammenholdt med undersøkelsene omkring hvorvidt overlegen var på jobb og kan ha gitt de opplysninger fengselsleder hevder hun hadde mottatt og bygde på (notatet er skrevet i samtids form, så det kan ikke "bare" være en dateringsfeil).

Hvilket omfang som er påkrevet av etterforskningen er uklart, og det er langt fra sikkert at det krever så mange avhør som skissert av Dem i notatet. Et minimum må være at det blir tatt et avhør av mistenkte. Kanskje erkjenner hun forholdet og nødvendiggjør mindre etterforskning. Eller kanskje har hun endog en forklaring på det uriktige dokumentet som gjør at forholdet ikke er straffbart. Poenget er imidlertid at først etter at dette avhøret er gjennomført, kan man se hvilken ytterligere etterforskning som er nødvendig. Et annet naturlig og enkelt etterforskningsskritt er å rette et utleveringspålegg til IT-ansvarlig i Tromsø fengsel; eventuelt foreta en ransakning; for å få skaffet på det rene når notatet er skrevet på datamaskinen. Jeg har forstått det slik at det teknisk sett er en kurant sak for politiet å få en slik opplysning.

Dersom De ikke omgjør Deres vedtak, bes saken oversendt førstestatsadvokaten som klagesak med påstand om at etterforskning iverksettes mot Eidissen med tanke på mulig overtredelse av strl § 120 og dermed også § 325, da det er rimelig grunn til dette, jfr strpl § 224.

Med vennlig hilsen
Advokatfirmaet Elden DA

John Christian Elden
advokat

FULLMAKT: ANMELDELSE AV TROMSØ FENGSEL OG ANSVARLIGE PERSONER - DOKUMENTFALSK OG GROV UFORSTAND I TJENESTEN

Med dette gis adv. John Chr. Elden fullmakt til å representere oss overfor politi og justismyndigheter med krav om en forsvarlig behandling av ovennevnte anmeldelse, innlevert til Riksadvokaten den 18. februar 2010.

Vi ber Elden gjøre rette myndigheter oppmerksom på at samtlige undertegnede stiller seg solidarisk bak dette kravet.

22. august 2010.

Harald T. Andersen, professor emeritus, Oslo

Kurt Andreassen, allmennlege, Oslo

Eli Berg, overlege og førsteamanuensis, Jessheim

Steven Richard Crozier, allmennlege og kommuneoverlege, Frøya

Svein-Erik Ekeld, lege, MB, BS (Newc); MA (Leeds), spesialist i samfunnsmedisin, Tjøme

Joe Siri Ekgren, allmennlege, Oslo

Ørn Terje Foss, konsernoverlege, Oslo

Mads Gilbert, anestesilog, prof.dr.med., Tromsø

Per Erik Hagen, regionleder, Oslo

Martin Haraldsen, allmennlege, Sandefjord

Dagfinn Haarr, allmennlege og samfunnsmedisiner, Kristiansand

Peder G. Moe Joakimsen, lege, Tromsø

Kjetil Karlsen, allmennlege og fengselslege, Tromsø

Marit Kjoos Bjercknes, kriminologi-student, Oslo

Karsten Kronholm, overlege og psykiater, Bergen

Axel Lupton, medisinstudent, Tromsø

Astrid Medbø, allmennlege og universitetslektor, Tromsø

Jan Harald Nilsen, spesialist i anesthesiologi, Harstad

Ann-Trude Notø, PhD og allmennlege, Tromsø

Steinar Robertsen, allmennlege, universitetslektor og tidl. fengselslege, Tromsø

Harald Skogholt, allmennlege, Stjørdal

Sigrid Solli, medisinstudent, Tromsø

Harald Sundby, allmennlege og universitetslektor, Trondheim

Ivar Thomsen, allmennlege, Stavanger

Signe Nome Thorvaldsen, allmennlege, Tromsø

Tore Vik, cand.polit., Bodø

Andreas Wedervang-Resell, allmennlege og fengselslege, Skien

Svein Håvard Ålien, allmennlege og tidl. fengselslege, Tromsø